BŮH ABRAHAMŮV, IZÁKŮV A JÁKOBŮV

(Sobota – Druhé dopolední setkání)

Poselství osmé

Proces zrání

Čtení z Písma: Gn 47:7, 10; He 6:1; Ko 1:28–29; Ef 4:14

I. Genesis 37–45 je záznamem procesu Jákobova zrání:

A. V Genesis 27 vidíme vytlačovatele; ve 37. kapitole proměněného člověka; a na konci 45. kapitoly zralého člověka.

B. Být proměněn znamená projít metabolickou změnou v našem přirozeném životě, zatímco dospět ke zralosti znamená být naplněn božským životem, který nás mění – He 6:1:

1. Posledním stadiem proměny je zralost, plnost života:
   a. Boží věčný záměr může být uskutečněn jedině skrze naši proměnu a zralost – Gn 1:26; Ko 1:28; 2:19.
   b. Zralost spočívá v tom, že je nám božský život udílen znovu a znovu, dokud nedosáhneme plnosti života – J 10:10.
2. Zralost je záležitostí rozšíření kapacity – Ž 4:2:
   a. Zralost v životě je souhrnným výsledkem přijímání výchovy Ducha Svatého – He 12:5–11.
   b. Druzí sice vidí člověka, který v životě dospěl ke zralosti, nemohou však spatřit onu nashromážděnou výchovu Ducha Svatého, kterou v skrytu den za dnem po dlouhá léta přijímal – 2K 1:8–10; Gn 47:7, 10.
3. Bůh bude ve své svrchovanosti používat lidi, věci i události k tomu, aby nás vyprázdnil od všeho, co nás naplňovalo, a zbavil nás všeho, co nás zaměstnávalo, abychom získali větší kapacitu k naplnění Bohem – L 1:53; Mt 5:6.

C. Jákobův život zjevuje, že vše, co nás potkává, je pod Boží svrchovaností určeno k naší proměně a zralosti; nic se neděje náhodou:

1. Aby Jákob dospěl ke zralosti, musel nejprve vytrpět ztrátu Josefa, pokladu svého srdce – Gn 37:31–35.
2. Zralý věřící poznal, že Bůh je milosrdný a všedostatečný, aby naplnil jeho potřeby v jakékoli situaci – Gn 43:11, 13–14; 17:1; Fp 1:19–21a; 4:11–12; srov. 1Tm 6:6–8.
3. Jeho důvěra a odpočinutí zcela spočívají v milosrdenství jeho všedostatečného Boha, nikoli již v něm samém či v jeho schopnostech – Ř 9:16.

II. V Písni písní 6:13 se Kristova milá poté, co prošla různými stadii proměny, stává ve zralosti Kristova života Šulamítkou – Kristovým otiskem a protějškem, aby Mu odpovídala pro jejich sňatek:

A. Jméno *Šulamítka* je ženskou podobou jména *Šalomoun*, což ukazuje, že ve zralosti života se stala stejnou jako Kristus v životě, přirozenosti, vyjádření i funkci k uskutečnění Boží věčné ekonomie – v. 13.

B. Ve 3. kapitole Písně písní dosahuje Kristova milá stadia zralosti: stává se nosítky a Pán ji nakonec pokládá za Jeruzalém – vv. 9–10; 6:4:

1. Tohoto stadia dosahuje skrze zlomení svého přirozeného člověka a podrobení své vůle – Pís 3:6; 4:1, 4.
2. Skrze svůj život v Kristově nanebevstoupení jako nové stvoření ve vzkříšení dospívá Kristova milá ke zralosti v bohatství Kristova života, takže se stává Boží stavbou, Boží svatyní – 6:4.

III. Potřebujeme zakoušet rozvoj božského života a božské přirozenosti obsažené v božském semeni, které do nás bylo zaseto, aby nám byl vybaven hojný vstup do věčného království – 2Pt 1:1, 4–11:

A. Byla nám udělena podivuhodná, stejně vzácná víra, a tato víra je všezahrnujícím semenem – v. 1; 1Pt 1:23:

1. V tomto semeni jsou obsažena veškerá božská bohatství, musíme však být pilní v jejich rozvíjení; růst ke zralosti znamená rozvíjet to, co již máme – 2Pt 1:1–8; 3:18.
2. Rozvíjením těchto ctností rosteme v životě a nakonec dospějeme ke zralosti, budeme plní Krista a budeme způsobilí a vystrojení k tomu, abychom byli králi v nadcházejícím království – Ef 4:13–15; 2Pt 1:11.
3. Potřebujeme projít plným rozvojem a zráním od semene víry přes kořeny ctnosti a poznání, kmen sebeovládání a větve vytrvalosti a zbožnosti až ke květu a ovoci bratrské náklonnosti a lásky – vv. 5–7.
4. Vrcholným rozvojem božské přirozenosti v nás je láska – *agapé*, řecké slovo používané v Novém zákoně pro božskou lásku, jíž je Bůh ve své přirozenosti – v. 7; 1J 4:8, 16:
   a. Musíme nechat božské semeno udělené víry rozvinout až k jeho završení v božské a vznešenější lásce – 2Pt 1:5–7.
   b. Když máme účast na božské přirozenosti a rosteme v životě ke zralosti, jsme naplňováni Bohem jako láskou a stáváme se lidmi lásky, ba dokonce láskou samotnou – Ef 3:19.

B. Měli bychom usilovně usilovat o růst, rozvoj a zralost božského života a přirozenosti pro hojný vstup do věčného království – 2Pt 1:10–11.

IV. Pavlovým břemenem v listu Hebrejům bylo vyvést věřící z počátečního stadia spasení a přivést je ke zralosti – He 5:11 – 6:5:

A. Být přiveden ke zralosti znamená být uveden do slova spravedlnosti týkajícího se Kristovy nebeské služby a cesty Boží ekonomie – do slova, které je hutným pokrmem – He 5:12–14; 6:1:

1. List Hebrejům byl napsán proto, aby věřící posunul od dobrého slova o Kristově pozemské službě ke slovu spravedlnosti o Kristově nebeské službě, a tím je přivedl ke zralosti – 1:3; 4:14–16; 6:20; 7:25; 8:1–2.
2. Slovo spravedlnosti v sobě nese myšlenku Božího práva, spravedlnosti a Jeho vládního jednání s Jeho lidem – 5:13.
3. Spravedlnost je záležitostí Božího království; spravedlnost vychází z Boha v Jeho správě a souvisí s Jeho vládou a panováním – Mt 6:33; Ž 89:15; 97:2; Iz 32:1.

B. Pán nás chce přivést ke zralosti, my však musíme s Jeho milostivým dílem spolupracovat – He 6:1:

1. Musíme s Kristem sdílet to, čeho dosáhl – He 1:9; 3:14.
2. Musíme se usilovně snažit vejít do onoho zůstávajícího sobotního odpočinutí – 4:9, 11.
3. Potřebujeme přistupovat k trůnu milosti, abychom obdrželi milosrdenství a nalezli milost – v. 16.
4. Potřebujeme se sytit hutným pokrmem, abychom se těšili z Krista jako Velekněze podle řádu Melchisedekova – 5:9–10, 14.

V. Cílem Pavlovy služby bylo představit každého člověka dospělého a zralého v Kristu pro jednoho nového člověka – Ko 1:28–29; 3:10–11:

A. Řecké slovo překládané v listu Koloským 1:28 jako „dospělý“ lze přeložit také jako „dokonalý“, „úplný“ nebo „zralý“.

B. Pavlovou službou bylo rozdílet Krista druhým, aby byli dokonalí a úplní tím, že v Kristu dorostou ke zralosti a plné dospělosti.

C. Pro jednoho nového člověka musíme namáhavě pracovat a zápasit, abychom představili všechny věřící dospělé v Kristu a sloužili jim Kristem jako životem, aby skrze Něj mohli žít a spolu s Ním růst ke zralosti – Ko 3:4; 2:19.

D. Naším cílem při kázání evangelia hříšníkům i při společenství se svatými je vysluhovat jim Krista, aby v životě dospívali ke zralosti a byli v Něm představeni dospělí; to je pro růst nového člověka – Ko 3:10–11; Ef 4:13–14.

E. Abychom se stali jedním novým člověkem ve skutečnosti a praxi, musíme ve všem dorůstat v Krista – Ef 4:15–16, 24:

1. Když ve všem dorůstáme v Krista, nebudeme již rozdílnými lidmi; naopak budeme spontánně přijímat Krista jako svou osobu i svůj život – Ko 3:4, 10–11; Ef 3:17.
2. Když ve všem dorůstáme v Krista, abychom se stali dospělým mužem, budeme všichni v Kristu jedno; to je onen univerzální jeden nový člověk k naplnění Božího věčného záměru – v. 11; Ef 4:13–14, 24; Gn 1:26.

© 2026 Living Stream Ministry